

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci obžalovaného **B. A. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné o sťažnosti obžalovaného B. A. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. februára 2015, sp. zn. BB- 3 T 3/2008 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného B. A. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam z dôvodu v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o konaní pred ústavným súdom bola okrem ďalších tam vymenovaných odsúdených aj u odsúdených B. A. a M. P. povolená obnova konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3 T 3/2008 a v zmysle § 400 ods. 1 Tr. por. bol zrušený u vymenovaných odsúdených výrok o treste rozsudku Špeciálneho súdu sp. zn. BB-3 T 3/2008. U odsúdeného B. A. bol zrušený súhrnný trest, ktorým bol súčasne zrušený výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007 sp. zn. 2 T 31/2001 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. novembra 2008 sp. zn. 2 To 1/2008 vo vzťahu k B. A., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Podaním z 28. januára 2015 /doručeného súdu 6. februára 2015/ obžalovaný B. A. vzniesol písomnú námietku zaujatosti voči predsedovi senátu konajúceho senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi, ktorú odôvodnil viacerými tvrdeniami najmä tým, že:

- vo výrokovej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v roku 2010 v konaní sp. zn. PK-2 T 14/2007, ktorým bol uznaný vinným iný obžalovaný /M. P./ bol uvedený B. A. ako „člen kriminálnej skupiny“.
- na JUDr. Jána Hrubalu v danej súvislosti podal žalobu na ochranu osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka, o ktorej konal Okresný súd Michalovce pod sp. zn. 14 C 137/2010 , a teda je s ním v súdnom spore,
- menovaný sudca mu v minulosti v rámci trestného konania zaslal fotokópie utajovanej prílohy, čím porušil príslušný zákon,
- v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3 T 43/2014 hodnotil namietaný predseda senátu jeho námietky zaujatosti ako „akcie“ zamerané proti predsedovi senátu, z čoho je zrejmé, že predseda senátu chápe námietku zaujatosti ako osobné útoky,
- senát zohľadnil len subjektívny prístup sudcu, ale nie aj objektívne prvky v zmysle požiadavky, že sudca musí byť nie len subjektívne nezaujatý, ale musí sa takým javiť aj navonok.

Na základe uvedeného obžalovaný dospel k presvedčeniu, že medzi ním a predsedom senátu JUDr. Jánom Hrubalom existuje výrazne negatívny vzťah, ktorý sudcovi bráni byť v konaní nezaujatý.

Má pochybnosti o tom, či je senát Špecializovaného trestného súdu pod jeho vedením schopný v posudzovanej trestnej veci vyniesť spravodlivé, nestranné a objektívne konečné rozhodnutie.

Špecializovaný trestný súd uznesením z 11. februára 2015, sp. zn. BB-3 T 3/2008 podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol o námietke zaujatosti obžalovaného B. A. tak, že

predseda senátu „3T“ tohto súdu JUDr. Ján Hrubala nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prejednávanej veci.

Obžalovaný B. A. podal proti tomuto uzneseniu včas sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním z 2. marca 2015 /doručeného súdu 3. marca 2015/ a „Doplnením“ odôvodnenia sťažnosti z 3. marca 2015 /doručeným súdu 6. marca 2015/. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že subjektívny pocit predsedu senátu nepokladá za dôležitý, ale skôr objektívne skutočnosti, „ktoré vzbudzujú pochybnosti o jeho nestrannosti“.

V ďalšej časti odôvodnenia obžalovaný zopakoval argumentáciu uvedenú už v námietke zaujatosti v súvislosti s trestným stíhaním obžalovaného M. P. v roku 2007, kedy si podľa jeho názoru predseda senátu JUDr. Ján Hrubala vytvoril právny názor pre trestnú vec vedenú pod sp. zn. BB- 3T 3/2008.

Žalobu na menovaného sudcu o ochranu osobnosti na Okresný súd Michalovce podal až po právoplatnom skočení trestnej veci sp. zn. BB-3 T 3/2008, teda nie z obštrukčných dôvodov ale preto, lebo je presvedčený o porušení práva na prezumpciu neviny. V danej súvislosti obžalovaný poukázal na niektoré rozhodnutia v iných trestných veciach /Chmelíř proti Českej republike, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 Tos 71/2010, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Nto 1/2015, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 24/2005/.

V ďalšej časti sťažovateľ reagoval na niektoré časti odôvodnenia napadnutého uznesenia reflektujúc v podstate zhodnú argumentáciu ako tú, ktorú uviedol v predmetnej námietke zaujatosti.

V písomnom podaní označenom ako „Doplnenie sťažnosti z 27. februára 2015“ poukázal obžalovaný aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho disciplinárneho súdu sp. zn. 1 Dso 1/2008 z 30. októbra 2008 a jeho rozhodnutie sp. zn. 2 Ds 11/2005 z 26. októbra 2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obžalovaného preskúmal spisový materiál a nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktorý predseda senátu

JUDr. Ján Hrubala by mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v posudzovanej veci.

Primárne treba konštatovať, že dôvody námietky zaujatosti obžalovaného sú z časti totožné s obsahom jeho námietky zaujatosti, ktorú vzniesol voči predsedovi senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jánovi Hrubalovi 20. decembra 2014 v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. BB- 3T 43/2014, o ktorej námietke rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky samostatným uznesením.

K veci je potrebné predovšetkým uviesť, že na základe obžalovaným prednesených skutočností, odôvodňujúcimi vznesenú námietku zaujatosti, nie je možné vysloviť konštatovanie o zaujatosti predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti predmetnej námietky zaujatosti je potrebné uviesť, že na základe vytýkaných postupov predsedu senátu nie je možné, vyvodiť záver o pochybnostiach o jeho nezaujatosti pre ich pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkony priamo dotýkajú, najmä k osobe obžalovaného. V súvislosti so sťažnosťami námietkami obžalovaného treba uviesť, že tieto sú nenáležitá a ako také nie je možné ich akceptovať.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Zákon taxatívne vypočítava dôvody, pre ktoré možno mať pochybnosti o nezaujatosti toho ktorého orgánu činného v trestnom konaní, a v dôsledku existencie ktorých je preto vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Ustanovenia trestného poriadku bližšie rozvádzajú všeobecnú požiadavku na činnosť sudcov a orgánov činných v trestnom konaní, aby postupovali nestranné a nezaujato. Ustanovenie § 31 Tr. por. je prostriedkom zaistenia dôvery strán i verejnosti v nestrannosť trestného konania. Rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov uvedených v § 31 Tr. por. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon. Vzhľadom na uvedené možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania

pridelenej veci iba celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nezaujato.

Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por., o ktorý oprel obžalovaný svoju námietku zaujatosti, prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru, vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom preukázaná.

Obžalovaný vyvodzuje zaujatosť predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu z toho, že v inej trestnej veci ešte v roku 2007 mal byť členom senátu, ktorý podľa jeho názoru porušil zásadu prezumpcie nevinoty vo vzťahu k nemu, ktorá skutočnosť bola dôvodom podania žaloby, o ktorej prebieha občianske súdne konanie, taktiež, že v minulosti mal porušiť zákon tým, že mu zaslal dokumenty, ktoré požívali štatút istého stupňa utajenia a že v minulosti hodnotil predseda senátu jeho námietky zaujatosti ako „akcie“ zamerané proti nemu.

Pomerom k veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. podľa ustálenej súdnej praxe treba rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, alebo že má bližší osobný vzťah k osobe obžalovaného a podobne.

Zo skutočností uvedených v dôvodoch obžalovaného B. A. je zrejmé, že žiadne takéto dôvody na vylúčenie predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu z vykonávania úkonov v posudzovanej trestnej veci neexistujú, pretože zaujatosť predsedu senátu nie je možné vyvodzovať len na základe obžalovaným subjektívne chápaných a interpretovaných procesných postupov predsedu senátu, resp. jeho niektorých parciálnych z kontextu extrahovaných vyjadrení.

Senát Špecializovaného trestného súdu, ktorý rozhodol o námietke zaujatosti voči jeho predsedovi sa v odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočne podrobne zaoberal širokým odôvodnením námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky si tieto dôvody osvojil a v plnom rozsahu na ne poukazuje.

So zreteľom na uvedené skutočnosti najvyšší súd nepovažoval tvrdenia, uvedené v sťažnosti obžalovaného B. A. za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu. Preskúmaním veci neboli zistené ani žiadne iné zákonom predpokladané dôvody pre jeho vylúčenie z vykonávania procesných úkonov v predmetnej trestnej veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová